

som altsaa findes her i Landet, skal betale en Tillægsafgift, som i Lovforslaget sættes lig den Detailpris, som Varerne har ved Salg fra handlende til Forbrugere, altsaa Varnernes sidste Pris, og denne Afgift og Prisen skal sættes af Finansministeriet efter Undersøgelse af de Indberetninger, som findes fra Optællingen. Saadanne Indberetninger er blevet afgivet dels vedrørende Omfanget af Beholdningerne og dels vedrørende den paagældende Vares Art og Pris. Men til Vejledning og Raad desuden for Finansministeriet foreslaas det i Lovforslaget, at der ved kongelig Anordning skal beskikkes et Nævn paa 7 Medlemmer, som skal bistaa Finansministeriet ved denne Afgørelse, og som Finansministeriet i øvrigt kan henvende sig til med Hensyn til Fortolkning, Forstaaelse og Gennemførelse af Lovens øvrige Bestemmelser. Selve denne Finansministeriets Afgørelse af, hvorledes altsaa Afgift og Pris skal sættes, kan dog ikke bagefter gøres til Genstand for Rettergang. Toldvæsenets Tjenestemænd skal have Adgang til saadant Eftersyn, som er nødvendigt, af den handlendes Forretningsbøger, Korrespondance o. s. v., dog paa den Maade, at de er pligtige til under Ansvar efter Straffelovens § 39 ikke at røbe for nogen uvedkommende, hvad de saaledes er blevet vidende om. Tillægsafgiften skal indbetales paa den Maade, at for Beløb af indtil 300 Kr. har de paagældende en Maanedes Henstand efter Lovens Ikrafttræden, og for Beløb af 300—3,000 Kr. eller derover indtil 3 Maanedes Henstand, og med Hensyn til Beløb, der er større end 3,000 Kr., gives der derhos Finansministeriet Bemyndigelse til at fastsætte Betalingsfrister, som man finder passende. Hvis nogen ikke ønsker at betale denne Afgift af sin Varebeholdning, kan han fris derfra, naar hans Beholdning sættes under Toldlukke, saaledes at derfra intet kan fjernes, hverken sælges eller udskænkes eller flyttes bort, men paa den anden Side fastslaas det ogsaa, at Finansministeriet kan give sit Samtykke til, at dette Toldlukke hæves. Man kunde jo tænke sig, at en handlende, som fra Begyndelsen ikke havde ment at kunne sælge sine Varer eller af anden Grund havde lagt dem under et saadant Toldlukke, bagefter kunde henvende sig til Finansministeriet om at faa hele Beholdningen eller en Del af den frigivet, i saa Fald skal ifølge Lovens Bestemmelser Finansministeriet kunne gøre det. Fritaget for Tillægsafgiften er Spiritus, som denatureres eller skal an-

vendes til teknisk Brug, medens naturligvis hvad der indføres i Landet af Spiritus, eller hvad der efter 1. Marts er blevet fremstillet her i Landet, medtages under Tillægsafgiften. Fritagelse for Afgiften kan ske i ganske særlige Tilfælde, hvor Finansministeriet maa skønne det billigt, og der anføres i Lovforslaget et saadant Tilfælde: at f. Eks. en Ejer af en saadan Beholdning, en privat Person, havde denne liggende indkøbt og betalt hos den handlende, der vilde da være en Ubillighed i, at den, som havde Varen hjemme i sin Kælder, blev fri for Tillægsafgiften, medens den, som havde betalt for Varen og ejede den akkurat paa samme Maade, men blot ikke havde taget den hjem, skulde betale Tillægsafgiften. Tilbagebetaling af Afgiften finder Sted, hvis der foregaar Udførsel af Varer. Ligeledes finder Tilbagebetaling Sted, hvis der, naar Lovens Gyldighed ophører, er Varer, som har betalt Tillægsafgiften, men som ikke er solgte. Lovens Ophør er sat til 31. Marts 1918, Finansarets Udløb, hvis ikke andet bestemmes ved kongelig Resolution, og dens Ikrafttræden er sat til det Tidspunkt, paa hvilket det indenrigsministerielle Forbud mod Salg og Udskænkning af disse Varer ophæves.

Endelig er der i § 9 en Bestemmelse, som ikke staar i direkte Forbindelse med det finansielle Formaal, Lovforslaget til Dels har, nemlig denne, at hvad der ved denne Tillægsafgift indvindes ud over det Beløb, som paa Finanslovforslaget for 1917—18 er opført som Indtægt af Spiritusafgiften, nemlig 6,680,000 Kr., kan anvendes til Afhjælpning af Trang opstaaet ved Arbejdsløshed indtil Udgangen af Finansaaaret 1917—18. Jeg tør maaske straks sige om denne Bestemmelse, at Partierne efter Forhandling er enedes derom, idet overhovedet dette Lovforslag foreligger saaledes her i Tinget, at til Lovforslagets Formaal har Partierne i Forvejen givet deres Tilslutning ved Forhandlinger, der har fundet Sted. Ellers havde jeg heller ikke turdet anbefale dette Lovforslag til en saa hurtig Fremme, som jeg har tilladt mig det og ment at burde gøre, og som jeg ogsaa har opnaaet i det høje Folketing. Denne Affattelse af Lovforslagets § 9 er ligeledes tiltraadt af de forskellige Partier, ihvorvel der har været fremsat Indsigelser fra forskellige Partier mod denne Affattelse, og en saadan Indsigelse er gjort gældende af Ordføreren for Partiet Venstre i Folketinget. Ogsaa den Form, Bemærkningerne til Lovforslaget